

krævede. Ved den nys afsluttede Finanslovbehandling blev der fra alle Sider talt om, at det gjaldt om at skaffe Arbejde, og alle Partier var enige om, at det var ønskeligt at faa Arbejder sat i Gang. Her er netop et Omraade, hvor man kan sætte et betydeligt Byggearbejde i Gang og derved modvirke Arbejdsløsheden. Man maa heller ikke glemme, at Grunden, hvorpaa den gamle Bygning ligger, sikkert vil kunne indbringe et betydeligt Pengebeløb.

I Betragtning af alle disse Forhold og under Henviisning til, at den højtærede Finansminister udtalte, at det af økonomiske Grunde var rigtigt at gaa til en snarlig Opførelse af en Møntbygning, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling, idet jeg mener, at man bedst i et Udvalg vil kunne tale om Enkelthederne, hvorfor jeg, naar Debatten er sluttet, vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Chr. Hansen: Det Lovforslag, vi behandler i Dag, er en gammel Bekendtgørelse, idet det er vandret frem og tilbage mellem Tingene adskillige Gange. Den Gang Lovforslaget blev fremsat i Landstinget — det var den 11. Februar —, fæstede jeg særlig min Opmærksomhed ved det, fordi Forslaget gik ud paa, at Møntbygningen skulde lægges paa en Grund ude ved Amager Boulevard. Det var jeg ikke meget begejstret for den Gang; jeg frygtede for — hvad jeg ogsaa udtalte ved Lovforslagets første Behandling her —, at man, hvis man lagde disse store, kostbare Bygninger derude, hvor man tillige har de store Lagre af frygtelige Sprængstoffer, kunde risikere, at det hele maaske en skønne Dag blev sprængt i Stumper og Stykker. Men jeg blev noget beroliget ved, at under den Forhandling, vi senere har haft angaaende Landbefæstningens Nedlæggelse, den daværende Forsvarsminister, Hr. Munch, fremkom med den Oplysning, at han havde nedsat en mindre Kommission, som skulde undersøge og overveje, om man kunde flytte disse Stoffer hen et andet Sted, hvor der ikke kunde ske nogen videre Skade, hvis der skulde ske noget med dem; og han føjede dertil, at han mente, at denne Kommission meget hurtigt vilde være færdig med sit Arbejde. Den er ganske vist endnu ikke blevet færdig, men jeg har andetsteds fra faaet oplyst, at den inden ret længe vil afgive Betænkning?

Idet mine tidligere Betæneligheder ved den foreslaaede Plads saaledes er svundet, har jeg ikke noget at indvende

mod Stedet; det vil være et udmærket Sted for det Arbejde, der skal foregaa i Bygningen. Bygningen kommer nemlig til at ligge saaledes, at Fabrikken ikke kan blive generet af Vognfærdselen, som den bliver der, hvor den nu ligger.

Jeg har ved Forslagets tidligere Behandling været med til at give et Løfte vedrørende dette Lovforslag. Den 10. April anmodede den daværende Finansminister Koefoed, som var Finansminister i Grev Frijs' Ministerium, den daværende Udvalgsformand om at indkalde til et Møde, hvor Ministeren derefter fremsatte Ønske om, at vi vilde vedtage dette Lovforslag endnu i April Maaned, inden vi gik til Valg, fordi det var paatrængende nødvendigt at faa den Bygning. Men fra Venstres og de Konservatives Side ønskede man ikke at gøre dette, før Valget var overstaaet. Han spurgte den Gang, om det betød det samme som, at man ikke vilde være med til at føre Forslaget igennem. Dertil blev der sagt: Nej, det var ikke Meningen; man erkendte, at det var nødvendigt at faa flyttet Bygningen, men man ønskede at faa Valget overstaaet først. Han spurgte dernæst, om han maatte arbejde videre paa Sagen, saaledes at Planer og alt, hvad der skulde til, kunde ligge færdigt og Arbejdet altsaa paabegyndes straks, naar Rigsdagen vedtog Forslaget; og alle 4 Partier gav deres Tilslutning til, at han gik i Gang med at udarbejde Planerne videre, da vi vilde støtte Forslaget, naar det kom frem her igen.

Derfor staar jeg nu paa det Standpunkt, at jeg ikke vil svigte dette Løfte; jeg mener stadig, det er nødvendigt at faa flyttet Bygningen. Vi har, som den ærede Ordfører for Venstre (Nørskov) sagde, undersøgt Sagen og set, at de arbejder under vanskelige Forhold derude. Vi har ogsaa set, at Produktionen gaar frem Aar for Aar, og at de er saaledes spændte for derude, at de ikke kan fabrikere mere. Men ikke desto mindre kan de ikke fabrikere det, de skal; de kan ikke afhjælpe den Vanskelighed, der nu er ved at skaffe Skillelønt frem.

Den højtærede Finansminister udtalte, da han fremsatte Lovforslaget, at det var en stor Sum, det drejede sig om, og at Pengene var dyre, og derfor var det maaske ikke saa morsomt at fremsætte dette Forslag nu; men han udtalte dog til sidst, at selv om man maatte sige, at det er dyrt at bygge, kunde det maaske endda være dyrere at lade være med at bygge. Jeg nærer ikke de Betæneligheder her som den højtærede Minister, thi jeg mener, at er det nødvendigt, som det er her, bør vi ogsaa gribe til at